

Ruimte en richting geven

Het zou natuurlijk erg prettig zijn als jongeren niet meer naar die herriemuziek zouden luisteren. Toch is dat niet waar het om draait als we jongeren helpen hun leefwereld te verbinden met God.

Opvoeden is immers níet hetzelfde als het overdragen van regels en al helemaal niet het overdragen van onze eigen regels. Het is jongeren leren om in verbondenheid met God eigen keuzes te maken! Daarvoor is het nodig dat we hen richting én ruimte geven!

Ruimte geven heeft te maken met het besef dat God een eigen weg met jongeren gaat. We moeten ruimte durven geven aan een andere manier van geloven. Dat deed Paulus ook al, bijvoorbeeld toen hij in Romeinen 14 schreef: "Een ieder zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd." Als jongeren keuzes maken die niet de uwe zijn, hoeft dat dus niet te betekenen dat het verkeerde keuzes zijn. Ze zijn zelf verantwoordelijk voor hun eigen relatie met God. Daarin mogen we ze bemoedigen en stimuleren. En als ze dan keuzes maken waarvan u wel weet dat ze fout zijn? Dan nog mag uw acceptatie van hen daarvan niet afhankelijk zijn.

Ruimte geven

Ruimte geven is voor de meesten van ons niet makkelijk. Want het betekent ook dat u jongeren de ruimte geeft om te experimenteren met gedachten en meningen. Dat experimenteren hebben ze nodig om een eigen mening te ontwikkelen. Bij een gesprek over hun leefwereld is het goed om dat in het achterhoofd te houden.

Oké, ze stellen soms heel controversiële vragen en ze doen dat ook wel eens op een botte manier. Maar dat hoeft niet te betekenen dat ze opstandig zijn of dat ze gaan afdwalen. Het duidt er vooral op dat ze eraan toe zijn om eigen beslissingen te nemen. Tot nu toe hebben ze als kind eenvoudigweg aanvaard wat hen voorgehouden werd. Maar nu moeten ze hun eigen 'levenshuis' gaan bouwen. Daarbij willen ze vaak best verder bouwen op de basis die in de opvoeding is gelegd. Maar het is voor hen enorm belangrijk dat ze gaan begrijpen waaróm sommige dingen zo belangrijk zijn. Dingen die hun ouders vanzelfsprekend vinden, gaan ze dus nog eens van alle kanten bekijken en onder vuur nemen, om ze uit te testen: is het werkelijk betrouwbaar en relevant?

Ongenuanceerd

Dat uittesten doen ze vooral bij de ouders, maar ook bij leidinggevenden in het jeugdwerk. Vragen of argumenten die daarbij aan de orde komen, zijn vaak terug te voeren op gesprekken die ze hebben gehad met een vriend of vriendin. Want juist ook tegenover hén moeten ze antwoorden hebben die hout snijden. Het is voor jongeren misschien niet eens zo moeilijk om de goede keuzes te maken. Maar om die ook uit te leggen aan hun vrienden, dát is pas lastig. Daarom leggen ze juist ook de argumenten en vragen van hun vrienden aan u voor, om te kijken of er relevante antwoorden zijn. Ze hebben dus ruimte nodig om op een wat ongenueerde manier hun twijfels te mogen uiten.

Wat u niet ziet (en zich misschien ook niet kan voorstellen) is dat jongeren uw reacties vervolgens gebruiken in de discussies met hun vrienden. Tenminste, als die reacties inderdaad relevant zijn gebleken! De discussies met u en met anderen in de gemeente zijn dus eigenlijk een soort interne opleiding om het

buiten de deur zelf te kunnen uitleggen. Het is goed om dit te realiseren wanneer ze weer met een schokkende vraag of stelling komen.

Richting geven

Maar alleen met ruimte geven, zijn we er niet. Er moet ook richting geweest worden. Het is niet zo dat de jongeren het op zichzelf wel redden. Meer dan ooit hebben ze mensen nodig die laten zien wie God voor hen is en wat het geloof uitwerkt op het dagelijks leven.

Dat is richting geven: dat u laat zien dat het Woord richting geeft aan uw eigen leven. Getuigen heeft vaak veel meer impact dan overtuigen. Waar het op aankomt, is daarom dat u uw eigen keuzes helder overbrengt naar jongeren. U moet een overtuigend voorbeeld zijn. Dan kunt u ook een spiegel zijn wanneer jongeren hun eigen antwoorden gaan geven, die soms anders zijn dan die van u. De kunst is om samen verder te kijken en na te denken over de effecten op de langere termijn. Richting geven betekent ook dat u zelf thuis bent in Gods woord. Het komt erop aan dat u zich oefent om het Woord relevant te maken op alle terreinen van uw leven! Dan gaan jongeren zien dat u zichzelf ook laat corrigeren door de Bijbel. Heel concreet: u werkt er bijvoorbeeld aan om de roddel of kwaadsprekerij in uw leven uit te bannen.

Van onrust naar passie

Ten slotte: doet het u werkelijk iets dat willekeurige jongeren uit de gemeente wel of niet leven met God? Hoe vertaalt zich dat? Reikt het verder dan het hoofd schudden over jongeren die wel erg vreemde combinaties kunnen maken in geloof en leven? Wilt u werkelijk met jongeren op weg gaan?

Jongeren hebben behoefte aan een schuurpaal die niet gelijk omvalt wanneer er geschuurd wordt. God heeft zich aan hen verbonden. Wij mogen ons ernaar uitstrekken om op grond van dat verbond een bemoediging te zijn in de levens van onze jongeren. Ouders en leidinggevenden moeten mensen zijn op wie jongeren terug kunnen vallen. Christenen die hoop hebben wanneer zij hopeloos zijn, en die liefde geven wanneer zij die liefde testen.

Laten we niet blijven hangen in onrust. Onze onrust moet onze passie worden - het 'probleem' jongeren onze uitdaging. Laten we ervoor gaan om eerst onszelf en vervolgens de jongeren aan de voeten van God te brengen. Zodat Hij de harten van de vaders weer zal verbinden aan de harten van de jongeren en de harten van de jongeren weer verbinden zal aan de harten van hun vaders, om met elkaar verbonden te zijn met het hart van de Vader (Mal. 4:6).

Tiemen Westerduin
staflid HGJB